

Jalo Einola

Eläimet

Raamatunkohtia, joissa suoraan tai epäsuoraan mainitaan eläimiä ja niiden käyttöön, kohteluun ja huolenpitoon liittyviä asioita.

Eläimet

© Jalo Einola

Kuvat: Heimo Harju
Ulkoasu: R. Penttinen
Kustantaja: Mediapinta, 2011

ISBN 978-952-235-375-7

Sisällys

Raamatun kohtia, kerrontaa Raamatun eläimistä sekä tiivistelmä niistä.....	7
Eläinkunnan luokittelu	113
Eläinmaantiede.....	117
Eläinsuojelu.....	118
Eläintarhat	121
Biologiset asemat	128
Erikoisia eläimiä	129
Yksittäisiä tietoja eläimistä.....	135
Eläinsadut, tarinat, legendat.....	139
Vielä lisää yksittäisiä tietoja eläimistä	144
Eläintieteen uranuurtajia	147
Päätteeksi	160

VANHA TESTAMENTTI

ENSIMMÄINEN MOOSEKSEN KIRJA ENSIMMÄINEN LUKU

1 Alussa Jumala loi taivaan ja maan.

20–31 Jumala sanoi: ”Viliskööt vedet eläviä olentoja ja lennelkööt linnut ilmassa taivaankannen alla.” Niin Jumala loi suuret meripedot ja kaikki muut elävät olennot, joita vedet vilisevät, sekä kaikki siivekkäiden lajit. Jumala näki, että niin oli hyvä. Hän siunasi ne sanoen: ”Olkaa hedelmälliset

ja lisääntykää ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntykөөt maan päällä.” Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni viides päivä. Jumala sanoi: ”Tuottakoon maa kaikenlaisia eläviä olentoja, kaikki karjaeläinten, pikkueläinten ja villieläinten lajit.” Ja niin tapahtui. Jumala teki villieläimet, karjaeläimet ja erilaiset pikkueläimet, kaikki eläinten lajit. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä. Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme, ja hallitkoon hän meren kaloja, taivaan lintuja, karjaeläimiä, maata ja kaikkia pikkueläimiä, joita maan päällä liikkuu.” Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne.

Vallitkaa meren kaloja, taivaan lintuja ja kaikkea, mikä maan päällä elää ja liikkuu.” Jumala sanoi vielä: ”Minä annan teille kaikki siementä tekevät kasvit, joita maan päällä on, ja kaikki puut, joissa on siementä kantavat hedelmät. Olkoot ne teidän ravintonanne. Ja villieläimille ja taivaan linnuille ja kaikelle, mikä maan päällä elää ja liikkuu, minä annan ravinnoksi vihreät kasvit.” Niin tapahtui. Ja Jumala katsoi kaikkea tekemänsä, ja kaikki oli hyvää. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni kuudes päivä.

TOINEN LUKU

4–7 Siihen aikaan, kun Herra Jumala teki maan ja taivaan, ei maan päällä ollut vielä yhtään pensasta eikä edes ruoho ollut noussut esiin, sillä Herra Jumala ei ollut antanut sateen kastella maata eikä ihmistä vielä ollut maata viljelemässä. Mutta maasta kumpusi vettä, ja se kasteli maan pinnan. Ja Herra Jumala muovasi maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän henkäyksen. Näin ihmisestä tuli elävä olento. 15 Herra Jumala asetti ihmisen Eedenin puutarhaan viljelemään ja varjelemaan sitä. 18–22 Herra Jumala sanoi: ”Ei ole hyvä ihmisen olla yksinään. Minä teen hänelle kumppanin, joka sopii hänen avukseen.” Ja Herra Jumala muovasi maasta kaikki villieläimet ja kaikki taivaan linnut ja vei ne ihmisen luo nähdäkseen, minkä nimen hän kullekin antaisi. Ja jokainen elävä olento sai sen nimen, joilla ihminen sitä kutsui. Näin ihminen antoi nimet kaikille karjaeläimille, kaikille linnuille ja kaikille villieläimille. Mutta ihmiselle ei löytynyt sopivaa kumppania. Silloin Herra Jumala vaivutti ihmisen syvään uneen ja otti hänen nukkuessaan yhden hänen kylkiluistaan ja täytti kohdan lihalla. Herra Jumala teki tästä kylkiluusta naisen ja toi hänet miehen luo.

KOLMAS LUKU

1 Käärme oli kavalin kaikista eläimistä, jotka Herra Jumala oli luonut. 12 Mies vastasi: ”Nainen, jonka sinä annoit minulle kumppaniksi, antoi minulle sen puun hedelmän, ja minä söin.” Silloin Herra Jumala sanoi naiselle: ”Mitä oletkaan tehnyt!” Nainen vastasi: ”Käärme minut petti, ja minä söin.” Herra Jumala sanoi käärmeelle: -Koska tämän teit, olet kirottu. Toisin kuin muut eläimet, karja ja pedot, sinun on maldettava vatsallasi ja syötävä maan tomua niin kauan kuin elät.

21 Ja Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen nahasta vaatteet ja puki heidät niihin. 23 Niin Herra Jumala ajoi ihmisen pois Eedenin puutarhasta ja pani hänet viljelemään maata, josta hänet oli tehty.

NELJÄS LUKU

2 Abelista tuli lammaspaimen ja Kainista maanviljelijä.3–5 Kerran Kain toi Herralle uhrilahjaksi maan satoa, ja Abel toi lampaidensa esikoiskaritsoja ja niiden rasvaa. Herra katsoi suopeasti Abeliin ja hänen uhriinsa, mutta Kainin ja hänen uhriensa puoleen hän ei katsonut. Silloin Kain suuttui kovin ja hänen katseensa synkistyi. 20 Ada synnytti Jabalin, jota tuli teltoissa asuvien paimentolaisten kantaisä.

KUODES LUKU

7 Ja Herra sanoi: ”Minä pyyhin maan päältä ihmisen, jonka olen luonut, ja ihmisen mukana karjaeläimet, pikkueläimet ja taivaan linnut, sillä minä kadun, että olen ne tehnyt.” 8 Mutta Nooa oli Herralle mieluinen.

13–22 Jumala sanoi Nooalle: ”Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta elollisesta, sillä maa on ihmisten takia täynnä väkivaltaa. Minä hävitän heidät ja maan heidän kanssaan. Tee itsellesi arkki sypressipuusta, rakenna se huoneita täyteen ja tiivistä se maapiellä sisältä ja ulkoa. Tällaiseksi sinun tulee tehdä arkki: sen pituus olkoon kolmesataa kyynärää, leveys viisikymmentä ja korkeus kolmekymmentä kyynärää. Rakenna arkkiiin katto ja tee siitä kyynärän verran kalteva, sijoita ovi arkin kylkeen ja rakenna arkkiiin kolme kerrosta.

”Minä lähetän vedenpaisumuksen maan päälle hävittämään taivaan alta kaiken, missä on elämän henki. Kaikki on tuhoutuva maan päältä, mutta sinun kanssasi minä teen liiton. Sinun tulee mennä arkkiiin ja ottaa mukaan poikasi, vaimosi ja poikiesi vaimot. Ja kaikkia elollisia sinun tulee ottaa mukaasi arkkiiin kaksi, uros ja naaras, että ne säilyisivät hengissä sinun kanssasi. Lintuja, karjaeläimiä ja kaikkia pikkueläimiä tulkoon luoksesi kaksi kutakin lajia, jotta ne jäisivät henkiin. Sinun tulee ottaa mukaan arkkiiin kaikenlaista syötävää, niin että sinulla ja kaikilla muilla on mitä syödä.” Nooa teki kaiken niin kuin Jumala oli häntä käskenyt.

SEITSEMÄS LUKU

1–5 Herra sanoi Nooalle: ”Mene perheinesi arkkiiin, sillä minä olen havainnut sinut ainoaksi vanhurskaaksi tämän sukupolven joukossa. Ota kaikkia uhrikelpoisia karjaeläimiä seitsemän paria, uroksia ja naaraita, mutta kaikkia epäpuhtaita kar-

jaeläimiä ota kaksi, uros ja naaras. Myös taivaan lintuja ota seitsemän paria, uroksia ja naaraita, että niiden suku jatkuisi maan päällä. Seitsemän päivän kuluttua minä lähetän maan päälle sateen, jota kestää neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Minä pyyhin pois maan päältä kaikki olennot, jotka olen luonut.” Nooa teki niin kuin Herra oli häntä käskennyt. 8–9 Uhrikelpoisia ja epäpuhtaita karjaeläimiä, lintuja ja kaikkia maalla liikkuvia pikkueläimiä meni pareittain, uros ja naaras kutakin lajia, Nooan luo arkkiiin, niin kuin Jumala oli hänelle sanonut. 14–16 Heidän lisäksi arkkiiin meni kaikkia villieläimiä, karjaeläimiä ja maalla liikkuvia pikkueläimiä sekä kaikkia lintuja, niin pikkulintuja kuin muitakin siivekkäitä. Nooan luo tuli kaikkia eläviä olentoja pareittain, jokaisista lajia uros ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut. Ja Jumala sulki oven Nooan jälkeen. 20–24 Vesi nousi, ja vuoret jäivät viisitoista kynnärää veden alle. Silloin tuhoutuivat kaikki maan elävät olennot, linnut, karjaeläimet, villieläimet ja kaikki maan päällä vilisevät pikkueläimet sekä kaikki ihmiset. Kaikki kuivalla maalla elävät olennot kuolivat, kaikki, joissa oli elämän henkäys. Näin Herra pyyhkäisi maan päältä kaikki elävät olennot, ihmiset, pikkueläimet ja linnut; kaikki ne hän pyyhkäisi pois. Jäljelle jäivät vain Nooa sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan arkissa. Maa oli veden vallassa satavii-sikymmentä päivää.

KAHDEKSAS LUKU

1 Mutta Jumala ei unohtanut Nooaa eikä villieläimiä ja karjaeläimiä, jotka olivat arkissa hänen mukanaan, vaan pani tuulen puhaltamaan maan yli, ja vedet lakkasivat nousemasta.

15–19 Silloin Jumala sanoi Nooalle: ”Lähde ulos arkista ja ota mukaan vaimosi, poikasi ja poikiesi vaimot. Vie mukanasii ulos kaikki eläimet, jotka ovat luonasi, kaikki elävät olennot,